

5. Zgodnie z zarzutem piątym, zaskarżone rozporządzenie narusza zasadę proporcjonalności, ponieważ zakaz stosowania fluorowcowanych środków zmniejszających palność przekracza granice tego, co odpowiednie i konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu oraz i nie jest najmniej uciążliwym środkiem, do którego Komisja mogła się odwołać.
6. Zgodnie z zarzutem szóstym, zaskarżone rozporządzenie narusza zasadę równego traktowania, ponieważ zakaz stosowania fluorowcowanych środków zmniejszających palność jest dyskryminujący w stosunku do innych kategorii produktów oraz w stosunku do innych substancji.
7. Zgodnie z zarzutem siódmym, przyjmując zaskarżone rozporządzenie, Komisja naruszyła art. 15 ust. 1 dyrektywy 2009/125/WE i art. 5a ust. 1-4 i art. 7 i 8 decyzji 1999/468/WE ⁽²⁾ i działała ultra vires.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. 2009, L 285, s. 10).

⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, (Dz.U. 1999, L 184, s. 23).

**Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2020 r. – Alvargonzález Ramos / EUIPO – Ursus-3 Capital,
A.V. (URSUS Kapital)**

(Sprawa T-114/20)

(2020/C 129/22)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Pablo Erik Alvargonzález Ramos (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Sugrañes Coca)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ursus-3 Capital, A.V., SA (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy URSUS Kapital – unijny znak towarowy nr 5 641 303

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 grudnia 2019 r. w sprawie R 711/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- wydanie orzeczenia zmieniającego zaskarżoną decyzję poprzez oddalenie wniosku o unieważnienie, z powodu nieużywania, prawa do zarejestrowanego graficznego unijnego znaku towarowego nr 5 641 303 URSUS Kapital w odniesieniu do usług „działalności finansowej” z klasy 36, a także stwierdzenie, że znak towarowy nr 5 641 303 był rzeczywiście używany w odniesieniu do tych usług;

- posiłkowo, wydanie orzeczenia zmieniającego zaskarżoną decyzję poprzez oddalenie wniosku o unieważnienie, z powodu nieużywania, prawa do zarejestrowanego graficznego unijnego znaku towarowego nr 5 641 303 URSUS Kapital w odniesieniu do usług „działalności finansowej” z klasy 36, a także stwierdzenie, że znak towarowy nr 5 641 303 był rzeczywiście używany przynajmniej w odniesieniu do „działalności finansowej, mianowicie usług inwestycyjnych, inwestycji w fundusze, analiz inwestycyjnych, zarządzania inwestycjami i ich dokonywania, doradztwa w zakresie inwestycji i usług inwestycyjnych dotyczących nieruchomości”;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 18 i 58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 10 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2020 r. – Puigdemont i Casamajó oraz Comín i Oliveres / Parlament

(Sprawa T-115/20)

(2020/C 129/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Carles Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgia), Antoni Comín i Oliveres (Waterloo) (przedstawiciele: adwokaci P. Bekaert, G. Boye i S. Bekaert oraz B. Emmerson, QC)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego wynikającej z jego pisma z dnia 10 grudnia 2019 r. o nieogłoszeniu Parlamentowi i o przekazaniu właściwej komisji wniosku skarżących o skorzystanie z immunitetu, złożonego w ich imieniu w dniu 10 października 2019 r. przez Dianę Ribę i Giner zgodnie z art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 9 ust. 1 regulaminu Parlamentu Europejskiego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący faktu, że decyzja Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego o nieogłoszeniu wniosku skarżących o skorzystanie z immunitetu i o przekazaniu go właściwej komisji naruszyła art. 9 ust. 1 regulaminu Parlamentu Europejskiego w związku z art. 343 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, z art. 9 i 18 Protokołu (nr 7) o przywilejach i immunitetach Unii Europejskiej⁽¹⁾, z art. 6, art. 39 ust. 2 i z art. 41 i 45 karty praw podstawowych, z art. 2 ust. 1 statutu posła do Parlamentu Europejskiego⁽²⁾ oraz z art. 5 ust. 2 regulaminu Parlamentu Europejskiego

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, C 326, s. 266.

⁽²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 września 2005 r. w sprawie przyjęcia statutu posła do Parlamentu Europejskiego (2005/684/WE, Euratom), Dz.U. 2005, L 262, s.1)